tate illustraret. & non ē sanitas in carne mea. hoc iā supra expositū ē. Afflictus sū & humiliat' sū nimis. hoc potest
dicere qui recordat̄ illius sabbati. id ē quietis ęternę quę in sabbato sc̄i expectat̄. Cognoscit enī se afflictū & humiliatū
eū ad hoc peregrinat̄ ab illa felici quiete. quę uero illā ignorat nescit se miserū & afflictū. Rugiebā agemitu
cordis mei. Gemitū cordis p̄fundū dicit dolorē qui ab hominib' n̄ percipit̄. S; tam̄ tantū ē ut rugitū extorqueat.
deo dicit gemitū cordis uidet̄ sc̄s genere in sua oratione causa gemit' ignorat̄. D̄ne ante te om̄e desideriū meū.
Exponit quid dixerit gemitū cordis. desideriū uidelicet animę qd̄ soli deo patet. & hoc ipsū ē qd̄ sequit̄. gemit'
m̄s ate non ē absconditꝰ. Licet enī lateat homines deo manifestus ē. & hoc ē clauso hostio orare ubi pat̄ uidet
qui & remuneret. hoc etiā ē semꝑ orare. unde d̄ns dic̄. Oportet semꝑ orare. & ap̄ls. Sine intmissione orate. Cor
meū conturbatū ē dereliquid me uirt' mea. Cor suū intellectū id ē dicit ēē turbatū. qui dereliquit eū uirtus sua.
hoc ē quia peccante primo homine uirtus & potestas liberi arbitrii corrupta ē. Ante enī quā homo peccaret
liberū habeat arbitriū ad facienda bona. At post quā peccauit ad sola mala liberū habet arbitriū. Nā & bona
infirm' ē. q̄ nihil boni p̄ se potē n̄ gr̄a dei iuuet̄. Et lumen oculorū meorū & ipsū non ē mecū. Lumen ocu
lorū adę ipse d̄s fuit quo illuminabat̄ ad om̄e sapientiā qd̄ lumen ꝑdidit peccando. Et ideo iuste derelictus
erat a sua uirtute. Potē etiā lumen oculorū ratio intellegi q̄ illuminabat̄ ante peccatū ut placere posset discer
nere inter bonū & malū. Post quā uero peccauit licet totā rationē n̄ amiserit. tamen oculorū lumen ex parte
ꝑdidit. q̄ erat homo indiscernendo. & aliquando putat ēē bonū qd̄ ē malū. & contra malū qd̄ ē bonū. Amici
mei aduersum me: adꝑpinquauerī & steterī. huc usq; ꝓpheta descripsit ea quę humanū gen' patit̄ peccato
primi hominis. & licet hęc specialit̄ ex ꝑsona dolentis iob quidā dicta accipiunt. absolute tam̄ ad om̄s homi
nes qui suā dolent dāpnationē possunt referri. & q̄ xp̄c in min suscepit infirmitatē ex cepto peccato. ab hoc
loco incipit describere quę ipse in passione sustinuit. Amici mei & ꝓximi mei. Amicos & ꝓximos iudeos dic̄
qui amici erant ei quā diuinā nouerī uoluntatē edocti ꝑ legē. ꝓximi uero q̄ ex eis carnē assupsit. adꝑpinqua
uerī aduersus eū quando eum morti tradere cogitauerī. adꝑpinquabant aut̄ corpore cū longe ēēnt mente.
steterī uero quando obstinata mente illum ꝑdere decreuerī. Et qui iuxta me erant de longe steterī. Illis q̄
longe erant appinquantib' econtra isti qui iuxta erant id ē ap̄li qui eū diligebant. de longe steterī ac relic
to eo fugerī. Et uim faciebant qui querebant animā meā. Non ē uiolentī querebant falsa testimonia. uolentes
accusare eū de peccato qui peccatū non habebat. Querebant aut̄ animā male uolentes uitā ei extinguere.
querimus & nos animā ei' bene cū ei desideram' placere fauentes uoluntatē ipsius. Et qui inquirebant mala
mihi. hoc ē iudei locuti s̄t uanitates quando dicebant contra eū testimonia quę n̄ erant conuenientia & do
los. id ē fraudes quas falsi testes ꝓferrent. Tota die meditabant̄ cū utiq; grauissimū meditari fraudē quā lo
quaris. Ego aut̄ tamquā surdus n̄ audiebā. Audiebat quidē xp̄c quę contra se dicebant. s; quasi n̄ audiebat
q̄ n̄ respondebat ut nos suo exemplo patientes ēē diceret ut quando a p̄ximis mala patiam̄. n̄ respondeam' s;
patient̄ illatas iniurias tolleremꝰ. & sic mut' n̄ aperiens os suū. Potest ēē aliquid mutus & cū irascit̄ licet loqui
non ualeat. uocis tamen murmure suā indignationē demonstrat. D̄ns aut̄ in sua passione n̄ solū quasi mut'
talebat. s; nec solū aliquē ex suo ore ꝓferebat. quin illorū falsitatē redargueret. Et factus sū sic homo n̄ audi
ens. & n̄ habens in ore suo redargutiones. Quare uero tantū patientiā exhibuerit exponit subdens. Qm̄ in te
speraui. id ē q̄ certe sciebā te ultorē & uindicē. Ideo in te sp̄e mea posuerā. Et iccirco obiecta in falso crimina
patient̄ ferebā. Quia dixi nequando sup gaudeant in inimici mei. id ē ut patient̄ om̄ia sustinerē. & nulla in
patientia superarer. tunc enī inimici sup gauderent sine n̄ inio dolore uictū ad inpatientiā traherent.
Unde adhuc sequit̄. Et dū cōmouerī pedes mei. sup me magna locuti s̄t. Pedes cōmouerī quando status men
tis uacillat & ad murmurandū ut ad peccandū titubat. Tunc inimici mala loquunt̄ cū uiderint nos a statu
uirtutis moueri. Unde alibi dicit̄. Qui tribulant me exultabunt si motꝰ fuero. Qm̄ ego in flagella paratus.
Hoc ex ꝑsona d̄ni saluatoris accipit̄ qui ad hoc natus est ut flagella sustineret. n̄ ut ꝓsperis mundi gauderet.
Hinc ipse post resurrectionē dicit. Oportebat xp̄m pati. & ita intrare in glām suā. s; & unus quisq; fideliū

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. 81 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos (http://www.e-codices.ch/en/csg/0312/81)